

[Boligministeren.]

mentere den sunde del af ejerlejlighedstanken og forsøger at fjerne frynserne, det, der er spekulation i.

Må jeg her nævne et eksempel, som er blevet mig præsenteret for nylig. Et af vore saneringselskaber skulle opkøbe to ejendomme på Vesterbro; den ene var en udlejningsejendom, der kunne købes for under 6 gange lejen, den anden var en ejendom, der var udmatrikuleret til ejerlejligheder. Den kostede 25 gange lejen. Her er jo et ganske klart eksempel på den spekulation, på den fordyrelse, denne lovgivning har medført.

Jeg tror, jeg har svaret også på en del af de spørgsmål, som hr. Guldberg rejste i forbindelse med de sociale selskaber. Jeg vil gerne spørge hr. Guldberg, om han ikke mener, at det er for dyrt, når der skal betales 15.000-16.000 kr. i indskud, eller når der skal betales 1.600-1.800 kr. i månedlig husleje. Jeg synes, det er mange penge, og jeg synes, det er for dyrt. Jeg vil, som jeg før gav udtryk for, meget gerne stille mig til rådighed ved den undersøgelse, der kan være tale om, og skaffe det materiale, som det udvalg, jeg nu håber man positivt går ind i, vil bede os om at fremskaffe.

Hr. Dahlgaard spurgte mig, hvad jeg sagde til den udvikling, der var sket i forholdet mellem lejen i den gamle boligmasse og i den nye boligmasse. Jeg vil helt klart erkende, at denne udvikling har været skæv, og at lejen i nybyggeriet er steget væsentlig stærkere end i den gamle boligmasse, men jeg tror også, at hr. Dahlgaard, som jeg mener at kunne huske er økonom, kender svaret på, hvorfor dette er sket. Med en markedsrente på 11 pct. og med de omkostningsstigninger, der i øvrigt er sket, er denne udvikling ikke helt overraskende selv for mig, som kun er handskemager, så jeg tror heller ikke, hr. Dahlgaard er så særlig overrasket over det.

Hr. Dahlgaard spørger endvidere, hvilke forestillinger regeringen har gjort sig om boligbyggeriet i det samlede billede, og henviser til, at det måske er rigtigt at rejse dette i et andet udvalg end boligudvalget og måske også rejse det over for budgetministeren, og det er jeg da helt enig med hr. Dahlgaard i. Men jeg vil gerne sige, at allerede i tiltrædelseserklæringen og i det, der gik forud, er der givet udtryk for visse

tanker om rammer for det samlede byggeri, omfattende såvel den sociale sektor som parcelhussektoren og det private udlejningsbyggeri. Og det er klart, at det er tanker, som vil blive fremmet, og som er nødvendige, når vi skal til at se på, hvor mange af de ressourcer, hvor mange af de økonomiske midler der er til rådighed, vi kan anvende i boligsektoren, i byggesektoren.

Jeg anser det for et meget væsentligt spørgsmål og ser meget gerne, at det fremmes, og at vi kommer frem til nogle beslutninger på dette område. Man må jo så sige, at i dag ligger situationen sådan, at med de tal, vi kender for det boligbyggeri, der hedder byggeri under opførelse, er der vel en vis risiko for, at tallene i hvert fald i indværende og måske også i kommende år ikke vil blive helt så store, som vi egentlig gerne ville have dem. Det hul, der er skabt, vil det blive noget vanskeligt at udfylde, og vi må altså se i øjnene, at der er problemer i denne forbindelse, men derfor synes jeg, det er rigtigt, at vi allerede nu ser lidt på, hvilke muligheder og hvilke kræfter vi har at sætte ind på dette område.

Må jeg så nævne nogle problemer, som forskellige af ordførerne har været inde på vedrørende genudlejningsforhøjelsernes bortfald. Også her var vor stilling, da dette lovforslag blev gennemført, jo ganske klar, idet vi sagde, at vi var modstandere af det, og vi agtede, hvis vi fik mulighed for det, at få denne lovgivning ophævet. Vi har jo fremsat forslag derom, og jeg kan da godt se, at der ikke kan være fuld tilfredshed hos de borgere, der bor i den private udlejningsmasse, med, at deres genudlejningsforhøjelser ikke kan fjernes, ligesom man kan gøre det i den sociale boligmasse. Det er ikke muligt. Jeg havde nok fået endnu flere advarsler og trusler vedrørende § 73 i grundloven, hvis jeg havde povet at fremsætte et forslag af denne karakter, så det er altså under hensyn til min respekt for grundloven, at jeg ikke har foreslået, at der skal ske tilbageregulering af de forhøjelser, der er fremkommet i den private boligmasse, men kun i den sociale, i den almennyttige boligmasse, hvor der er mulighed herfor. Jeg tør vel ikke udtrykke det håb, at man, når man nu får genetableret lejeforholdene i den sociale boligmasse, så også i den private ligesom følger efter; det er vel nok for optimistisk at